

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Hvgonis V. Abbatis Clvniacensis. ex ea quæ est per Hugonem monachum Cluniacensem, eius æquale[m]. Obijt autem vir sanctus anno Domini 1109. Vsus est e familiarißimè Gregorius Septimus, Rom. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Tom 3. Ann.

Theodora
virgo Ale
xandrina, ad
lupanas, da-
mnata à
Didymo cõ-
mutatis ve-
stibus libe-
ratur.

Didymus ca-
pite plecti-
tur.

C. Baron. in
not. Martyr.
Rom.

29. Aprilis.
S. Hugonis
parentes.

Confert se
ad monaste-
rium.

pluribus exemplis, apud C. Baron. videtur
Haud mirum itaque videri debet, si his quæ
bit S. Ambrosius, per similia facta legatur
in locis, in alijs quoque virginibus. Ut in
quod Alexandriæ contigisse traditur, de Di-
Christiano homine, qui vt nobilem virginem
Alexandriam, Theodoram nomine, ad lup-
damnata eriperet. galeam, ocreas, & cetera
litaria superinduens indumenta, comparat
bi, ex more, maiori pecuniarum vi aditu, ac
ad virginem; quam, galea tecto vnà cum vi-
capite, accinctam gladio, baltheoque deco-
abire coëgit; & re comperta, qui loco vir-
remanerat obses, damnatus capite, marty-
consequutus est: illa omnino libera perma-
te; vt appareat hanc esse diuersam ab illa, quæ
Ambrosio describitur.

VITA S. HVGONIS V. ABBATIS CL
niacensis. ex ea qua est per Hugonem monachum
Cluniacensem, eius æqualē. Obijt autem vi-
Eius anno Domini 1109. Vfus est eo familiariter
Gregorius Septimus, Rom. Pontifex.

HVgo, in Burgundia, ex illustri nobili
prosapia oriundus, patrem habuit
matium, principem egregium, ac
rensi dominio in primis illustrem: matrem
Erenburgem, cum generis nobilitate, cum
magis pietate, ac integritate vitæ præclarā.
autem Hugo, optimis à natura informatus
bus, cum auilicorum intemperantiam, ac
horreret, totaque mente, pietatis effect studio
ditus, inuitis parentibus, ad monasterium,
quam tranquillum vitæ portum confugit.

que Odilonis, Cluniacensis Abbatis magisterio, alacriter se subiecit. Itaque ad monasticæ vitæ disciplinam benignè admissus, tantis mox virtutibus florere cœpit, ut paulò post ad Prioris officium assumptus fuerit, ac deinde, sublato ex hac vita beato Odilone, Abbatis munere ac honore decoratus.

Hanc verò muneris dignitatem, quàm eximia cū pietatis ac sanctitatis laude administraverit; & quantis miraculorum virtutibus ornauerit, quis verbis consequi poterit? Dæmones hominibus moribundis infesti, ad eius conspectum trepidabant, relictisque ægris, quos in extremo spiritu acrius impugnare solent, ad eius aduentum recedebant. Nouit hoc Stephanus Papa, qui apud Florentiam vi morbi oppressus decumbebat ac dæmonis infestatione in angustias redactus. huius viri sancti aduentu ita recreatus fuit: ut planè fateretur, importunum dæmonem eius accessu in fugam conuersum, seque à maximis animi angoribus, mirificè liberatum esse. Nec mirum lanè quòd dæmones ad eum reueriti sint, qui tanta & corporis & mentis castitate vigeat ut mirabili quodā acumine, intimos animorum recessus, abditaque ibidem peccata perspicere. Cū tempore quodam, cum viris auctoritate præcipuis, in campum venatorium, conciliandæ pacis, venisset, inter alios adfuit quidam pessimo sceleratus crimine. Quem vir sanctus emittens intuens, ad se vocauit, aitq; : Quomodo tu, qui nefario infectus crimine, dæmonis te voluntari subdidisti, huc venire præsumis? Illo autem admirante, pariterque indignante, quòd crimen occultum esse existimaret, Hugo confessum sceleris sceditatem ei aperuit. Qui cū illud inficias

Fit prior.
Item Abbas

Stephanus
Papa, in extremis à dæmonis impugnatione aduentu S. Hugonis defenditur.

Occulta vitia nouit S. Hugo.

ficias ire non posset obstupuit, aliosq; omnes magnam Hugonis admirationem pertraxit, prout sùs vt deinceps alij, occulta peccati alicuius ratione foedati, eius subire vultum trepidè veriti nè abditas flagitiorù labes proderet, que officij sui admoneret.

Prophetiz
S. viri

Insigni quoque prophetiz dono, clarus adùm fuit, vt potè qui repètinum Guilielmi Angliæ interitum, multò antè cognouit, & Helmo Cantuariensi Archiepiscopo, foelicè suam sedem reditum prædixit. Venit quando beatus Pater, Turones, vt Abbatiam maioris nasterij, quam violèta manu Comes Andegauis Gaufridus opprefferat, in pristinà libertatem vindicaret. Cumque omni humilitate, precibusque, contra vim ac potentiam pugnaret, & Cælis etiã aduolutus pedib⁹, sacrum domicilium tutari conaretur, nec quicquam proficeret, hominem ab omni humanitate alienum, tanto quoque duriores sentiret, prophetica voce exclamauit: Scissum est à te regnum hodie. Illi autem abeunte, ac viri Dei vaticinium parum dente, eccè paulò post adest Fulco frater eius, iniectis ei vinculis, in carcerem eum coniecto, ubi mortis oppressus doloribus, pœnas tantum lere dignas pependit.

Per Vasconiam iter facturus, vidit in via hominem quendam in vili tugurio, foedis elephantiaci morbi vulneribus faucium, eaque de causa, quanquam diuitijs ac generis dignitate incipsum, à suis tamen relictum, ac contemptui miserabilem. Huius miserias vir sanctus miseratus accessit, fusaque pro eius salute ad Deum oratione pellicea eum veste induit, ac integræ precantianitatis, pristinoque decori restituit. O admiranda

Leprosam
Sanat.

dam viri sancti orationis efficaciam, qua illum non modò, sed alios plurimos varijs morbis ac calamitatibus implicitos liberavit. Aldephòsus Hispaniæ rex, fratris sui Sãctij scelere regno priuatus fuerat, catenisq; victus, in carcerẽ missus. Hugo aut, audita regis captiuitate, vehemẽter indoluit, statimq; precib⁹ suis opem ei ferre maturauit. Nec mora. Petri Apostoli confusus meritis, vora precesq; die nocteq; Domino nuncupauit: & ecce nocte quadam, Apostolus fratri cui-dam in Cluniaco apparens, exauditas esse Hugonis preces reuelauit: simulq; Sãctio, in somnis graui comminatione præcepit, vt fratrem in amissas opes ac regnum restitueret. Sanctius autem ingenti terrore correptus, Aldephòsum vinculis procius exemptum restituit; Hugonemq; non mediocriter reueritus est. Eadem ratione beatus Pater, Berardum, Canariacum, Cluniacẽfiuri subiectum, iniustis exactiõibus per fas perq; nefas opprimentem, nullisq; monitis vel consilij acquiescentem, edomuit. Cùm enim pius Pater, pro oppressis pias Domino preces offerret, oppressor subito membrorum incolumitate destitutus, ad mentem redijt, positaq; contumacia poenitentiam assumpsit: Hugoniq; simplex factus, oppressos liberavit.

Cùm aliquandò ad S. Iohannem de angeliaco venisset, vidit nocte in somnis, Cluniacense auditorium, ruente de cælo, impetu quodam, fulgore, discindi. Miratus ea visione vir sanctus, protinus in spiritu intellexit, grauissimam eius loci iacturam, nã maturaret reditum, consecuturam. Coeptis igitur negocijs intermissis, Cluniacum festinus redit, & conuocatis in Capitulum

fratri-

Aldephòsus
sum regẽ
liberat e
carcere.]

Precibus suis
ad Deum
fufis, cõpe-
feit Berar-
dum.

Viso eius.

fratribus, omnes diligenter circumspicit. Meres. Spiritu reuelante, occultum inter alios illicò deprehendit, arguit, conuincit. Confidius iudex digna castigatione emendatum, misericorditer sanat. His visis, cæteri, actus morum externos, ad omnem non modò honestatem ponebant, sed intimos etiam animi recessus, ligenti excutiebant examine, nè quid esset spiritualis patris oculus animaduertent.

Duranus Tolofanus antistes, cum plus in faceta dicacitati assueuisset, neque vllis Hugonit monitis à praua consuetudine sibi temperare vir sanctus prædixit fore, vt post mortem tum tibus labris, & spumoso ore, appareret. Episcopus autè, cum nec ea comminatione, quicquam in modicis facetijs remitteret, morte opprobri discellit. Eccè verò defunctus, Signino facies quidam apparès, vlcerosis tumida labijs oratione ferebat: totusque lachrymis infusus, eius amorem quem in vita audire noluerat, humiliter peribat. Abbas autem pœnarum eius misericordiam cessum oris, septem fratrum septem dierum studio sanare festinauit. Interim, vno ex illis matrum transgrediente, iterum defunctus ante redijt, ac voce lachrymabili, dilatam oris faciem, propter septimi inobedientiam conuenitur. Abbas igitur reperto transgressore, alium pœnarium silentio dedicauit. Quo completum tertio Præsul apparuit, & gratias Abbati ageros sanatum ostendit.

His alijsque signorum titulis, celebris effectus Hugo, apud omnes Pontifices magnus habetur: illum Imperatores, illum reges venerantur. Italis, Gallis, Hispanis, Anglis innotuit, plurimisque apud omnes, monasteria vtrique tenuerunt.

Episcopi facetijs dediti pœna.

Eam S. Hugo vt aboleret.

Multa cõdit monasteria.

VIT
pissima
vt virtuti
sunt Patr
verbis ex
de virtut
am perue
dam relig
timam vi
um & tot
omnibus
abhorreb
pascibat
cura ac fl
los verò
ue turat

Fertur
in celo p
Abbatem
sticite v
rabili or
cum hyn
mo Can
meritis i
vifo exi
diebus v
rum ope
mino qu
post alte

VIT
Molij
per C
sanct
cus, C

præcipua fundabat: antiqua verò ita restaurabat, ut virtutibus in primis florent. Sed tot ac tanta sunt Patris huius sanctissimi miracula, ut cuncta verbis explicari nequeant; quare magis attendenda virtutes, quarum imitatione ad parem gloriam peruenire licet. Habitus eius, eximia quamdam religionis formam præ se ferebat: vitæ optimam viuendi disciplinam præscribebat. Otium & torporem mortis instar oderat, & cum ab omnibus vitijs, tum à mendacio ac simulatione abhorrebat penitus. Pauperes opulenta manu pascebat, infirmos & afflictos plusquam paternâ cura ac studio fouebat, consolabaturque: pupillos verò & viduas, quâta vigilantia ac sollicitudine tueat^r sit, quis pro dignitate explicare valeat?

Catalogus
virtutū eius.

Fertur, eo tempore, quo vir sanctus cælestibus in cælo præmijs coronandus esset, Fulgentium Abbatem Affliginensem viri & doctrina & sanctitate venerabilem, duos vidisse angelos mirabili ornatu decoros, lectulos ad cælum duos, cum hymnis & canticis deferentes, quos Anselmo Cantuariensi Antistiti, & Hugoni, pro vitæ meritis in cælis præparari dicebant. Nec vana ea visio existimanda est, quippè quam paucis post diebus veritas confirmauit. Nam vterque bonorum operum ac virtutum omnium diues in Domino quieuit, pariterque ad cælestia regna vnus post alterum commigrauit.

visio Fulgentij Abbatis.

VITA S. ROBERTI, PRIMI ABBATIS

Molismensis, itemq; Cisterciensis. ex ea, qua est per Odonem Abbatem Molismensem. Obijt vir sanctus, anno Domini 1098. Cui successit Albericus, & Alberico subrogatus est Stephanus.

C. Baron: in
not. Martyri
Romani.

Z Beatus